

а то е: *ползата* отъ това учение което ще му послужи въ попрището на живота.

Науката е безцѣнно и неисчерпаемо богатство, казва единъ философъ, и дѣйствително, учението е което обработва, усъвършенствува, разбужда, силитѣ и способноститѣ, които дремятъ у човѣка. Човѣкъ са учи за да осигори бѣднѣжността си, съществуването си, да бѣде полезенъ на себѣ си, на своитѣ си, при това полезенъ и честенъ членъ на онова общество, въ което са намира. Като е тѣзи цѣльта, къмъ която са стреми ученикътъ, като е толкова голѣма ползата, която ще има едни такива сладки надежди, за въ бѣднѣже, може ли да са не олекчаватъ неговитѣ трудности во време на учението му, може ли да са не впусне той съ твърдо постоянство за да постигне цѣльта си?

Нъ още повече отлѣква на ученика като си науми, че то е негова длѣжностъ, негова работа, негово занятие — да учи. Родителитѣ му, може би, съ своята оскудностъ, издържатъ неговитѣ разноски; тѣ желаятъ неговото образование, неговото добро, тѣмъ имъ е драго като чюятъ похвалби за неговиятъ успѣхъ; каква приятностъ за него, когато той си въобрази, че въ същото време, като прави сам-си на себѣ си удоволствие, той още весели и тия, изпълня волята и желанието на тѣзи, които съ бѣдѣли и бѣдѣтъ надъ него, полагатъ съкакви грижи и усилия и сега за неговото настояще и бѣднѣже добрувание.

Самъ Богъ желае усъвършенствуванието на своето разумно създание. Неговата свята воля е човѣкъ да употреби своитѣ дарбина добро. Богъ, като е искалъ да създаде човѣка по свойя образъ и прилика, то може и да му доде на помощъ; той, божъ съмнение, ще да подари сила на оногози, който са старае за изпълнението на Неговата Свята воля. Наистина е, че съ надежда и упование на Бога сичко мъчно бива лесно.

Хиляди млади хора са намиратъ въ ученичаско поприще, и мнозина отъ тѣхъ са считатъ за нещастни, като срѣщатъ разни спънки. Както щете, обаче да са